

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra DE TVENDE KIRKETAARNE, af 'Digtninger, Første Deel', 1811

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872443360/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Mosset dækker den gamle Steen
Alt over hin sorten Jord;
Axel og Esbern Snare
De hæve sig høit i Nord.

Styrte vil snart det andet Taarn
Alt i den Kirkeby;
Axel og Esbern Snare
De kneiser i evigt Ry.

Christ signe den ædelig Danneqvindel!
Hun hvilis for Altret i Kirke,
Hun satte tvende mægtige Taarne
Paa Dännemarks Dannevirke,

Hil være den Kæmpe, som scierrig
Hicmdrager med stolten Skare,
Og finder i Vuggen Tvillinger to,
Som Axel og Esbern Snare!

EVALDS GRAV.

Hvor ofte er jeg vandret til din Grav,
I Krogen hist bag Kirken, flad og lav;
Dybt var du siunken alt i Jordens Favn,
End ruged dog en Steen, paa den dit Navn;
Johannes Evald der paa Stenen stod,
Halv vasket ud af Regnens Vinterflod.

Hvor tit gik jeg den stille Grav forbi
Igiennem Kirkegaardens trange Sti,
Og titted giennem Sprinkelværket ind,